

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 17. července 2013

týkající se státní podpory SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)] poskytnuté Itálii (posunutí platby za dávky na mléko v Itálii)

(oznámeno pod číslem C(2013) 4046)

(Pouze italské znění je závazné)

(2013/665/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské Unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedeným článkem, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Poté, co se Komise dozvěděla, že dne 27. února 2011 vstoupil v platnost zákon, kterým se uzákonil vládní dekret (*decreto legge*) č. 225 ze dne 29. prosince 2010, jenž umožňuje posunutí platby splátky dávek na mléko splatných italskými producenty mléka v souladu se splátkovým kalendářem schváleným rozhodnutím Rady 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem⁽¹⁾,⁽²⁾, požádala italské orgány dopisem ze dne 17. března 2011 o doplňující informace ohledně dotčené zprávy.
- (2) Dopisem ze dne 24. června 2011 zaevidovaným dne 29. června 2011 italské orgány předaly Komisi požadované doplňující informace.
- (3) Faxem ze dne 14. října 2011 útvary Komise poté, co přezkoumaly doplňující informace poskytnuté italskými orgány, a s přihlédnutím ke skutečnosti, že výše uvedené posunutí platby bylo provedeno, aniž by bylo předem Komisi oznámeno a Komisí schváleno, oznámily orgánům otevření spisu o neoznámené podpoře, kterému bylo přiřazeno číslo SA.33726 (2011/NN).
- (4) Dopisem ze dne 11. ledna 2012 Komise informovala Itálii o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy ve věci výše uvedeného posunutí platby a splátkového kalendáře schváleného rozhodnutím 2003/530/ES, do kterého se doplňuje uvedené posunutí,

jež představuje novou podporu [(podpora SA.33726 (11/C))], a vyzvala italské orgány, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložily své připomínky k zahájení řízení.

- (5) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k dotčené podpoře.
- (6) Komise obdržela připomínky zúčastněných třetích stran, které předala Itálii, a poskytla jí příležitost se k nim vyjádřit.
- (7) E-mailem ze dne 13. února 2012 předalo Stálé zastoupení Itálie při Evropské unii Komisi dopis italských orgánů s žádostí o prodloužení lhůty pro podání připomínek k zahájení řízení o dva měsíce. Faxem ze dne 21. února 2012 bylo uvedené žádosti o prodloužení vyhověno.
- (8) E-maily ze dne 26. dubna 2012 a ze dne 27. dubna 2012 předalo Stálé zastoupení Itálie při Evropské unii Komisi odpověď italských orgánů k zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy.
- (9) K připomínkám zúčastněných stran se italské orgány nijak nevyjádřily.

II. POPIS

Rozhodnutí Rady

- (10) V článku 1 rozhodnutí 2003/530/ES se uvádí:

„Podpora plánovaná Italskou republikou ve prospěch producentů mléka, v jejímž rámci Itálie uhradí Společenství dlužnou částku v souvislosti s doplňkovou dávkou na mléko a mléčné produkty za hospodářské roky 1995/96 až 2001/02 namísto producentů a v jejímž rámci Itálie umožní svým producentům vyrovnat dluhy

⁽¹⁾ Nyní vnitřní trh.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 23.7.2003, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. C 37, 10.2.2012, s. 30.

prostřednictvím bezúročného posunutí platby v průběhu několika let, se výjimečně považuje za slučitelnou se společným trhem, a to pod podmínkou, že:

- splacení se uskuteční v plné výši v konstantních ročních splátkách,
- nebude překročena čtrnáctiletá lhůta splatnosti počínající dnem 1. ledna 2004.“

Zákon, kterým se uzákoňuje vládní dekret č. 225 ze dne 29. prosince 2010 (zákon č. 10 ze dne 26. února 2011, dále jen „zákon č. 10/2011“)

- (11) Zákonem č. 10/2011 byl do článku 1 vládního dekretu č. 225 ze dne 29. prosince 2010 doplněn odstavec 12k, který posouvá platbu splátky dávek na mléko splatné ke dni 31. prosince 2010 na 30. června 2011. Náklady na posunutí splatnosti se zahrnou do celkově přidělené částky ve výši pěti milionů EUR určené pro různé účely.
- (12) Ve svém dopise ze dne 24. června 2011 italské orgány upřesnily, že grantový ekvivalent tohoto opatření bude zahrnut do režimu podpory *de minimis* stanoveného pro Itálii nařízením Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES⁽¹⁾ na podporu *de minimis* v produkčním odvětví zemědělských produktů⁽²⁾.

III. DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (13) Komise zahájila řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy z těchto důvodů:
- italské orgány projeví svůj záměr zahrnout grantový ekvivalent dotčeného posunutí platby do režimu „*de minimis*“ stanoveného nařízením (ES) č. 1535/2007. Avšak nejen že použitelnost uvedeného nařízení byla právně sporná, neboť italské orgány neposkytly žádné podrobnosti o dodržování stropů jednotlivých podpor nebo podpory na členský stát jako celek stanovených nařízením, ale toto nařízení navíc zakazuje udělování podpor *de minimis*, které by při kumulaci s jinými státními podporami znamenaly překročení maximální povolené výše státní podpory. Jelikož podpora schválená Radou představovala maximální podporu, kterou mohla Itálie svým

producentům mléka poskytnout, zahrnutí grantového ekvivalentu posunutí platby do režimu *de minimis* má za následek překročení maximální výše podpory schválené Radou,

- z toho tedy vyplývá, že Komise nemohla vyloučit existenci prvku podpory v posunutí platby (kdy toto posunutí představuje ekvivalent bezúročného úvěru, dále jen „související podpora“), a italské orgány nepředaly žádné informace, které by umožňovaly odůvodnění podpory na základě použitelných předpisů týkajících se státních podpor v odvětví zemědělství (pokyny Společenství ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví na období 2007–2013)⁽³⁾,
- posunutí plateb má za následek porušení rozhodnutí 2003/530/ES (neboť již není dodržena jedna z jeho podmínek – konstantnost ročních splátek), a celý splátkový režim tedy mění, ve vztahu k těm, kdo posunutí využili, v novou podporu (neboť nespadá do rámce rozhodnutí 2003/530/ES), která zjevně není podle žádného z ustanovení výše uvedených pokynů přípustná.

IV. PŘIPOMÍNKY ITALSKÝCH ORGÁNŮ K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO ŘÍZENÍ

- (14) V dopise předaném e-mailem ze dne 26. dubna 2012 se italské orgány zaměřily především na použití splátkového režimu plateb dávky na mléko schváleného rozhodnutím 2003/530/ES. Podle italských orgánů využívá tento režim 11 271 příjemců. Z nich 9 965 (tj. 88,41 % z celkového počtu) zaplatilo splátku dávek splatnou ke dni 31. prosince 2010 včas, 1 291 využilo posunutí platby a 15 příjemců neprovedlo žádnou platbu, což mělo za následek jejich vyloučení ze splátkového programu.
- (15) Italské orgány dále upřesnily, že pro výpočet grantového ekvivalentu podpor obdržných příjemci v rámci posunutí platby byly zohledněny úroky za období od 1. ledna 2011 do data skutečného uhrazení splátky, na kterou se posunutí vztahuje, při použití tříměsíční sazby Euribor ke dni 1. října 2010 zvýšené o 100 bazických bodů (1,942 %). Dosažené výsledky ukazují, že grantový ekvivalent posunutí platby se pohybuje v rozmezí od 0,08 EUR do 694,19 EUR a že z 1 291 příjemců, kteří využili posunutí platby, jich 1 187 obdrželo podporu ve výši méně než 100,00 EUR. Podle italských orgánů tyto číselné údaje ukazují, že posunutí platby podle zákona č. 10/2011 neohrozilo řádný průběh splátkového programu, který je i nadále v souladu s obsahem rozhodnutí 2003/530/ES, jak prokazuje skutečnost, že posunutí platby využilo pouze 11,45 % producentů účastnících se dotčeného programu.

⁽¹⁾ Nyní články 107 a 108 Smlouvy.

⁽²⁾ Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 35.

⁽³⁾ Úř. věst. C 319, 27.12.2006, s. 1.

- (16) Z výše uvedených důvodů italské orgány potvrzují, že jak bylo uvedeno v dopise ze dne 24. června 2011 (viz bod 13), přiznané posunutí platby splátky dávek představuje podporu *de minimis*. Italské orgány také dodávají, že ověřily dodržování (v absolutních údajích) stropu jednotlivé podpory podle čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1535/2007 a rovněž stropu ve výši 320 505 000 EUR za tříleté rozpočtové období stanoveného pro Itálii tímž nařízením a že grantový ekvivalent posunutí platby ve skutečnosti činí celkem 50 877,41 EUR. V současné době italské orgány ověřují, zda byly tyto stropy dodrženy s přihlédnutím k dalším podporám *de minimis* poskytnutým v rozpočtových letech 2009, 2010 a 2011.
- (17) Pokud jde o postoj Komise, podle něhož podpora schválená rozhodnutím 2003/530/ES musí být pro svou povahu a pro svůj mimořádný charakter považována za jedinou maximální podporu, kterou nelze kumulovat s žádným jiným druhem zásahu, italské orgány především zdůrazňují, že dotčené rozhodnutí uznalo existenci mimořádných okolností, které vedly Radu k tomu, aby dotčenou podporu považovala za slučitelnou s článkem 107 Smlouvy, pokud budou dodrženy určité podmínky. Italské orgány dále zdůrazňují, že z provedených kontrol vyplývá, že splátkový program je v souladu s ustanoveními rozhodnutí 2003/530/ES, neboť s výjimkou patnácti producentů, kteří již byli z programu vyloučeni, všichni producenti uhradili sedm splátek. Podle jejich názoru mimořádný charakter okolností, které vedly k přijetí rozhodnutí 2003/530/ES, sám o sobě nepředstavuje prvek, který vylučuje možnost, aby příjemci podpory schválené Radou využívali veškerých dalších výhod: Smlouva se pouze dovolává zmíněných mimořádných okolností, aniž by stanovila omezení s ohledem na povahu nebo způsob provádění schválených podpor, a výjimku z článku 107 a z nařízení podle článku 109 Smlouvy pouze podmiňuje přijetím jednomyslného rozhodnutí Rady. V daném případě se mimořádný charakter, který měl za následek přijetí rozhodnutí 2003/530/ES, plně odráží ve způsobech přijetí samotného rozhodnutí, tj. existence jednomyslnosti, a je třeba jej hledat v okolnostech, které určují přijetí rozhodnutí, a nikoli v samotné podpoře.
- (18) Podle italských orgánů navíc posunutí platby představuje podporu *de minimis*, a musí být proto posuzováno jako samostatné opatření s ohledem na malou účast producentů, nízké dotčené částky a zachování splátkového programu, jehož struktura zůstává nedotčena jak z hlediska celkového počtu splátek, tak z hlediska splatnosti.
- (19) Italské orgány konečně připomínají, že ministerský dekret ze dne 30. července 2003, kterým se provádí rozhodnutí Rady, stanoví, že subjekty zapojené do splátkového programu se závazně zříkají jakéhokoli sporu v souvislosti s platbou splatných dávek a že dlužníci, kteří platby neprovedou, budou z programu vyloučeni. Podle italských orgánů má tato podmínka za následek zahájení postupů vymáhání, které producenty přimějí k tomu, aby se obrátili na soud. Bylo by tedy rozumné vyhnout se sporům kvůli navracení směšně malých částek v rámci operací, jejichž náklady by byly vyšší než částky, které mají být navraceny. V této souvislosti odkazují italské orgány na čl. 32 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky⁽¹⁾, podle kterého mohou v náležitě odůvodněných případech členské státy rozhodnout, že nebudou ve zpětném získávání pokračovat, pokud jsou vynaložené a odhadované náklady na zpětné získávání vyšší než částka, která má být získána zpět. Podle nich by toto ustanovení mělo být analogicky použito i v daném případě. Každopádně obdobné ustanovení je obsaženo také v čl. 25 odst. 4 zákona č. 289/2002 (finanční zákon z roku 2003), podle něhož je 12 EUR považováno za částku malé výše, která nepodléhá vymáhání. Z příjemců, kteří posunutí platby využili, jich 559 obdrželo podporu nižší, než je uvedená částka.
- (20) V dopise předaném e-mailem ze dne 26. dubna 2012 italské orgány poskytly seznam příjemců, kteří využili posunutí platby, a částky podpory, kterou každý z těchto příjemců obdržel.
- V. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN K ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ**
- (21) Dne 7. března 2012 Komise obdržela připomínky k zahájení řízení od jedné ze zúčastněných třetích stran.
- (22) V těchto připomínkách chce zúčastněná strana v zásadě vědět, proč Komise omezila zahájení řízení na posunutí platby podle zákona č. 10/2011 a nevztáhla jej na ustanovení článku 40a zákona č. 122/2010, který stanoví posunutí platby jedné ze splátek, které mají být uhrazeny v rámci doplňkového splátkového programu zavedeného zákonem č. 33/2009, a vyzývá Komisi, aby postupovala v tomto smyslu. V této souvislosti uvedená zúčastněná strana připomíná, že podnět týkající se ustanovení článku 40a zákona č. 122/2010 byl již Komisi předložen a Komisí odložen.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1.

- (23) Dne 10. března 2012 Komise obdržela připomínky k zahájení řízení od další zúčastněné třetí strany.
- (24) V těchto připomínkách zúčastněná strana Komisi upozorňuje na ustanovení čl. 1 odst. 4 vládního dekretu č. 16/2012, který v případě podniků v ekonomických obtížích dlužníkovi umožňuje rozdělit platbu splatných částek do konstantních splátek. Tato zúčastněná strana Komisi žádá, aby zasáhla a konstatovala neslučitelnost uvedených ustanovení s vnitřním trhem.
- (25) Dne 14. března 2012 Komise obdržela připomínky k zahájení řízení od další zúčastněné třetí strany.
- (26) Rovněž tato zúčastněná třetí strana ve svých připomínkách odkazuje na vládní dekret č. 16/2012 a zdůrazňuje nerovnost zacházení, která podle ní existuje mezi chovateli, a také přesnost údajů použitých agenturou AGEA (Agentura pro poskytování podpor v oblasti zemědělství – italská platební agentura) pro výpočet doplňkové dávky.
- (30) Podpora zvýhodňuje určité podniky, zejména zemědělské podniky produkující mléko.
- (31) S ohledem na italskou pozici na trhu může podpora ovlivnit obchod (¹).
- (32) Podpora by mohla narušit hospodářskou soutěž, neboť podniky, které ji přijaly, získaly ve skutečnosti výhodu (posunutí není úročeno, a odpovídá tedy úvěru s nulovou úrokovou sazbou), kterou by za běžných tržních podmínek nezískaly a díky níž se v porovnání s podniky, které tuto výhodu neměly, dostaly z hlediska hospodářské soutěže do zajímavější pozice (²).
- (33) Nicméně s ohledem na doplňující informace poskytnuté italskými orgány v reakci na zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy je zapotřebí ověřit, zda dotčené opatření může spadat do režimu *de minimis* v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1535/2007, a zda tedy nemusí být považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

VI. POSOUZENÍ

VI.1. Existence podpory

- (27) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.
- (28) Dotčené opatření, tj. podpora související s posunutím platby (poskytnutí ekvivalentu bezúročného úvěru – viz bod 13 druhá odrážka), ale také nová podpora vyplývající z porušení rozhodnutí 2003/530/ES (nezaplacené úroky z již uhrazených ročních splátek a jistina a dosud nezaplacené úroky ze zbývajících ročních splátek až do ukončení splátkového kalendáře, tedy do 31. prosince 2017) (nová podpora – viz bod 13 třetí odrážka) odpovídá této definici:
- (29) Podpora je přičitatelná státu, protože vychází z vnitrostátního zákona; je financována z veřejných prostředků v tom smyslu, že italský stát se tím, že schválil posunutí platby roční splátky stanovené rozhodnutím 2003/530/ES a tímto posunutím vytvořil novou podporu, v určitém časovém období připravil o částku, kterou mohl využít pro jiné účely.
- (34) V dopise předaném e-mailem ze dne 26. dubna 2012 italské orgány prokázaly, že úroky spojené s posunutím platby se pohybují v rozmezí od 0,08 EUR do 694,19 EUR. Italské orgány dále upřesnily, že ověření neprokázalo překročení stropu stanoveného pro Itálii za tříleté rozpočtové období, ale že musí ještě ověřit, zda existuje riziko překročení stropu jednotlivé podpory v případě kumulace podpor *de minimis* za rozpočtová období 2009, 2010 a 2011.
- (35) Komise může s jistotou konstatovat, že výše úroků souvisejících s posunutím plateb, pokud jsou uvažovány samostatně, nepřekračuje částku 7 500 EUR stanovenou v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1535/2007, a bere na vědomí skutečnost, že celková výše podpor poskytnutých formou

(¹) V roce 2009 byla Itálie pátým producentem kravského mléka v Unii s produkcí 11,364 milionu tun. V roce 2010 dovezla 1 330 602 tun a vyvezla 4 722 tun mléka.

(²) Na základě judikatury Soudního dvora pouhá skutečnost, že konkurenceschopnost podniku se zlepšila v důsledku poskytnutí výhody, kterou by v běžných tržních podmínkách nezískala a které konkurenční podniky nepožívají, stačí k prokázání narušení hospodářské soutěže (věc 730/79, Philip Morris v. Komise, Recueil 1980, s. 2671).

posunutí platby, tj. 50 877,41 EUR, neměla za následek překročení stropu 320 505 000 EUR stanoveného pro Itálii v příloze uvedeného nařízení. Komise však nemá k dispozici žádný nový důkaz o tom, že strop jednotlivé podpory ve výši 7 500 EUR nebyl v žádném případě překročen, pokud se započítají také všechny podpory *de minimis* obdržené stejným příjemcem v kterémkoli tříletém rozpočtovém období, neboť od 26. dubna 2012 Komise od italských orgánů, které v tomto smyslu prováděly ověření, již neobdržela žádné informace. Komise proto nemůže dospět k závěru, že výše uvedený strop jednotlivé podpory byl ve všech případech dodržen, tím spíše, že Komise musí také přihlížet k nové podpoře vyplývající z porušení rozhodnutí 2003/530/ES. Komise skutečně musí dotčené opatření (podporu související s posunutím platby – poskytnutí ekvivalentu bezúročného úvěru – a novou podporu vyplývající z porušení rozhodnutí 2003/530/ES) komplexně přezkoumat: posunutí platby využil značný počet příjemců (více než 1 250) a částka podpory zahrnuje také část jistiny (odpovídající ročním splátkám, které jsou splatné ke dni 31. prosince 2013, 2014, 2015, 2016 a 2017) s úroky, čímž významně přesahuje úroky související s posunutím platby použité italskými orgány na podporu své argumentace.

(36) Navíc čl. 3 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 stanoví, že „podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé výdaje, pokud v důsledku této kumulace míra podpory přesahuje úroveň stanovenou právními předpisy Společenství za zvláštních okolností každého případu“.

(37) V tomto ohledu již Komise při zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy uvedla, že posunutí platby je nutné přičlenit k podpoře schválené Radou, kterou je třeba v této souvislosti považovat za přípustný strop.

(38) Italské orgány se také domnívají, že posunutí platby musí být posuzováno jako samostatné opatření s ohledem na malou účast producentů, nízké částky a zachování splátkového programu, jehož struktura zůstává nedotčena jak z hlediska celkového počtu splátek, tak z hlediska splatnosti.

(39) Komise tento postoj nesdílí. Je totiž jasné, že posunutí platby je přímo spojené se splácením, jehož splátkový kalendář byl podrobně stanoven rozhodnutím 2003/530/ES, kde se v čl. 1 odst. 1 první odrážce jasně uvádí, že splacení se musí uskutečnit v plné výši v konstantních ročních splátkách. Nelze se tedy domnívat, že posunutí nemá žádnou souvislost se splátkovým kalendářem zavedeným rozhodnutím 2003/530/ES.

(40) Italské orgány dále popírají skutečnost, že podpora schválená Radou je maximální částkou, která může být producentům mléka poskytnuta. Podle nich dotčené rozhodnutí uznalo existenci mimořádných okolností, které vedly ke schválení splátkového kalendáře plateb, ale mimořádný charakter těchto okolností sám o sobě nepředstavuje faktor vylučující jakoukoli možnost, aby příjemci obdrželi jakoukoli další podporu, neboť Smlouva pouze zmiňuje mimořádné okolnosti, aniž by kladla omezení týkající se povahy a způsobů použití schválených podpor. V daném případě se mimořádný charakter, který měl za následek přijetí rozhodnutí 2003/530/ES, plně odráží ve způsobech přijetí samotného rozhodnutí, tj. existence jednomyslnosti, a je třeba jej hledat v okolnostech, které určují přijetí rozhodnutí, a nikoli v samotné podpoře.

(41) Komise nemůže sdílet názor vyjádřený italskými orgány. Je sice pravdou, že Smlouva v čl. 108 odst. 2 třetím pododstavci stanoví, že „Rada může [...] jednomyslně rozhodnout, že podpora [...] má být [...] považována za slučitelnou s vnitřním trhem, odůvodňují-li takové rozhodnutí mimořádné okolnosti“ a bod 8 odůvodnění rozhodnutí 2003/530/ES uvádí, že „[...] se uznává existence mimořádných okolností, které [...] opravňují považovat podporu [...] za slučitelnou se společnou organizační tržní“, nic to však nemění na tom, že Rada ve výroku rozhodnutí stanovila, že podporu lze pokládat za slučitelnou s vnitřním trhem „mimořádně“ a bez „přihlédnutí k mimořádným okolnostem“. Výraz „mimořádně“ jasně naznačuje, že Rada chtěla oznámit poskytnutí podpory a přiznat jí jedinečný charakter navzdory existenci mimořádných okolností podle bodu 8 odůvodnění a že odkaz na jednomyslnost italských orgánů, pokud může skutečně prokázat mimořádný postup, nemůže zpochybnit jedinečný charakter podpory vymezený v rozhodnutí.

- (42) Vzhledem k tomu, že v daných souvislostech představovala podpora schválená Radou pro svůj jedinečný charakter přípustný strop, tj. ekvivalent 100 % podpory, doplnění posunutí platby má za následek automatické uplatnění ustanovení čl. 3 odst. 7 nařízení (ES) č. 1535/2007. Grantový ekvivalent posunutí platby tudíž nemůže spadat do působnosti výše uvedeného nařízení, a představuje proto prvek státní podpory, jehož slučitelnost s vnitřním trhem je nezbytné analyzovat na základě pravidel hospodářské soutěže platných v okamžiku přiznání posunutí platby, stejně jako novou podporu vyplývající z porušení rozhodnutí Rady 2003/530/ES.

VI.2 Slučitelnost podpory s vnitřním trhem

- (43) Pravidla hospodářské soutěže použitelná v okamžiku přiznání posunutí platby jsou obsažena v pokynech Společenství ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví na období 2007–2013.
- (44) V dopise předaném e-mailem ze dne 26. dubna 2012 italské orgány vycházely z argumentu, podle něhož mělo být posunutí platby považováno za součást rámce režimu *de minimis*, a proto podle pravidel obsažených ve výše uvedených pokynech neposkytly žádné odůvodnění slučitelnosti posunutí platby s vnitřním trhem ani nové podpory poskytované nad rámec rozhodnutí 2003/530/ES.
- (45) Komise tedy nemá k dispozici žádný nový důkaz, který by umožnil vyvrátit pochybnosti vyjádřené v okamžiku zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy. Podpora související s posunutím plateb a následně nová podpora poskytnutá nedodržením rámce rozhodnutí 2003/530/ES proto představují jednostranné podpory zaměřené jednoduše na vylepšení finanční situace výrobců, ale nijak nepřispívající k rozvoji odvětví, tj. provozní podpory neslučitelné s vnitřním trhem ve smyslu bodu 15 výše uvedených pokynů.

VI.3 Navrácení

Nutnost odstranit podporu

- (46) V případě zjištění neslučitelnosti podpory s vnitřním trhem má Komise v souladu s ustanoveními Smlouvy a ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie pravomoc rozhodnout, zda má příslušný členský stát

podporu zrušit nebo změnit⁽¹⁾. Cílem povinnosti uložené danému státu, aby zrušil podporu, kterou Komise považuje za neslučitelnou s vnitřním trhem, je podle ustálené judikatury Soudního dvora obnova stavu. V tomto smyslu Soudní dvůr prohlásil, že tento cíl je splněn, jakmile příjemce vrátí částky poskytnuté z titulu protiprávní podpory, čímž ztratí výhodu, kterou vůči svým konkurentům na trhu měl, a dojde k obnově stavu, jenž existoval před poskytnutím podpory⁽²⁾.

- (47) V souladu s touto judikaturou článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽³⁾, stanoví, že je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotýčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil (v tomto případě všichni příjemci, kteří využili posunutí platby).
- (48) Itálie je tedy povinna přijmout veškerá nezbytná opatření, aby příjemci navrátili neslučitelnou podporu, která jim byla poskytnuta. Podle bodu 42 oznámení Komise „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členskými státy nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory“⁽⁴⁾, má Itálie na to, aby toto rozhodnutí provedla, čtyři měsíce od data jeho oznámení. Částky, které mají být navráceny, se úročí podle nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁵⁾.
- (49) Toto rozhodnutí musí být provedeno okamžitě, zejména pokud jde o navrácení všech jednotlivých neslučitelných podpor, které byly poskytnuty.

Výhody a částky k navrácení

- (50) S ohledem na velmi zvláštní souvislosti, v nichž byla podpora poskytnuta (podpora byla doplněna do programu, který tvoří balíček schválený Radou), a na její důsledky (porušení podmínek rozhodnutí 2003/530/ES pro ty, kdo využili posunutí platby, zatímco podpora již byla rozhodnutím mimořádně schválena) by se navrácení, k němuž by mělo dojít u subjektů, které využily posunutí platby, mělo týkat těchto prvků:

⁽¹⁾ Věc C-70/72 *Komise v. Německo*, Recueil 1973, s. 813, bod 13.

⁽²⁾ Spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92 *Španělsko v. Komise*, Recueil 1994, s. I-4103, bod 75, a věc C-75/97 *Belgie v. Komise*, Recueil 1999, s. I-30671, body 64–65.

⁽³⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

- a) úroky spojené s posunutím platby splátky dávky, která byla splatná ke dni 31. prosince 2010, zvýšené o úroky z prodlení vzniklé do data skutečného navrácení;
- b) vzniklé úroky z ročních splátek, které byly splatné ke dni 31. prosince 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 a 2009 (jistina těchto ročních splátek byla uhrazena předtím, než posunutí platby vedlo k porušení rozhodnutí 2003/530/ES), zvýšené o úroky z prodlení vzniklé do data skutečného navrácení;
- c) vzniklé úroky z ročních splátek, které byly splatné ke dni 31. prosince 2011 a 2012 (žádná informace neprokazuje, že jistina nebyla ve lhůtě splatnosti uhrazena), zvýšené o úroky z prodlení vzniklé do data skutečného navrácení;
- d) jistina a úroky spojené s ročními splátkami, které jsou splatné ke dni 31. prosince 2013, 2014, 2015, 2016 a 2017, což je poslední datum splátkového kalendáře zavedeného rozhodnutím 2003/530/ES.

Posouzení připomínek zúčastněných stran k navrácení

- (51) Důležitost, kterou italské orgány přisuzují nízké výši částek k navrácení, a riziko, že se producenti obrátí na vnitrostátní soudy, nic nemění na skutečnosti, že státní podporu, která nesplňuje podmínky požadované pro uplatnění některé z výjimek podle článku 107 Smlouvy, a je tedy neslučitelná s vnitřním trhem, musí příjemci navrátit tak, aby se obnovilo konkurenční prostředí existující před poskytnutím podpory. Skutečně podle ustálené judikatury Soudního dvora je zrušení protiprávní podpory prohlášené za neslučitelnou se společným trhem logickým důsledkem protiprávnosti, neboť cílem navrácení je pouze obnovení předchozího stavu⁽¹⁾; cíle obnovení předchozího stavu bylo dosaženo v okamžiku, kdy byly protiprávní podpory neslučitelné s vnitřním trhem příjemcem navráceny, čímž příjemce ztratil výhodu, kterou na trhu vůči svým konkurentům měl, a obnovil se stav předcházející poskytnutí podpory⁽²⁾.

- (52) Navíc, pokud jde o nízkou výši částek k navrácení, italské orgány zjevně omezují rozsah navrácení pouze na úroky, které je třeba připočítat k ročním splátkám, na něž se vztahuje posunutí platby. Navrácení, které se týká pouze těch, kdo skutečně využili posunutí platby, musí proto zahrnovat celou podporu prohlášenou za neslučitelnou, zvýšenou o splatné úroky (v této souvislosti však viz bod 50).

- (53) Konečně názor, že producenti by se mohli obrátit na vnitrostátní soudy, nelze považovat za relevantní, neboť podle judikatury Soudního dvora pouhá obava z interních potíží, byť nepřekonatelných, nemůže odůvodnit to, že členský stát neplní své povinnosti vyplývající z unijního práva⁽³⁾.

- (54) Za těchto podmínek bude moci Itálie uplatnit pravidla *de minimis* použitelná v odvětví zemědělství na navrácení jednotlivých podpor od příjemců, kteří v okamžiku poskytnutí protiprávní podpory neslučitelné s vnitřním trhem splňují všechny podmínky použitelného nařízení *de minimis* (nařízení (ES) č. 1535/2007). V souladu s ustanoveními bodu 49 oznámení Komise „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory“⁽⁴⁾, se v případě protiprávních režimů podpor neslučitelných s vnitřním trhem od členského státu požaduje, aby vypracoval podrobnou analýzu každé jednotlivé podpory poskytnuté na základě uvedeného režimu. Aby mohla být určena přesná částka podpory, která má být navrácena každým jednotlivým příjemcem podle tohoto režimu, musí Itálie vymezit rozsah, v jakém byla podpora poskytnuta na konkrétní projekt, který v době poskytnutí podpory splňoval všechny podmínky nařízení o blokových výjimkách nebo režimu podpor schváleného Komisí. V takovém případě může členský stát uplatnit důležitou zásadu *de minimis* použitelnou v okamžiku poskytnutí protiprávní a neslučitelné podpory, která je předmětem rozhodnutí o navrácení ve smyslu článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory⁽⁵⁾. Podle uvedené zásady jednotlivá podpora poskytnutá v rámci dotčeného opatření nepředstavuje podporu pro příjemce, kteří v okamžiku poskytnutí splňují podmínky stanovené platným nařízením *de minimis* (nařízení (ES) č. 1535/2007).

⁽¹⁾ Usnesení ze dne 12. prosince 2012, věc T-260/00, *Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca – Burano Soc. Coop. RL a další v. Evropská komise*, dosud nezveřejněno, bod 55.

⁽²⁾ Věc C-348/93 ze dne 4. dubna 1995, *Komise v. Itálie*, Recueil 1995, s. I-673, bod 27.

⁽³⁾ Věc C-6/97 ze dne 19. května 1999, *Itálie v. Komise*, Recueil 1999, s. I-2981, bod 34.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

VI.4 Posouzení připomínek zúčastněných stran k dalším řízením

(55) Pokud jde o připomínky formulované první zúčastněnou stranou (viz bod 22), Komise zdůrazňuje, že při odkladu platby podle článku 40a zákona č. 122/2010 týkající se splátky, která má být uhrazena v rámci doplňkového splátkového programu zavedeného zákonem č. 33/2009, se nepoužije řízení, které je předmětem tohoto rozhodnutí, neboť toto řízení se netýká doplňkového splátkového programu zavedeného rozhodnutím 2003/530/ES.

(56) Pokud jde o připomínky předložené dalšími dvěma zúčastněnými stranami týkající se vládního dekretu č. 16/2012 (body 24 a 26), Komise zkoumá jejich obsah, ale považuje za nezbytné k nim přistupovat samostatně z důvodů administrativní efektivy souvisejících, mimo jiné, se skutečností, že spojení obou řízení prostřednictvím rozšíření řízení a uplatnění všech souvisejících administrativních formálních náležitostí by značně zpozdilo uzavření řízení, které je předmětem tohoto rozhodnutí.

VII. ZÁVĚR

(57) Komise konstatuje, že Itálie provedla dotčené posunutí platby protiprávně, čímž se protiprávními staly i s tím související podpora (viz bod 13 druhá odrážka) a nový režim podpory daný porušením rozhodnutí 2003/530/ES (viz bod 13 třetí odrážka). Výše uvedená analýza prokazuje, že žádnou z těchto podpor nelze prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem, neboť italské orgány neposkytly důkazy slučitelnosti podle pravidel hospodářské soutěže použitelných v odvětví zemědělství (viz body 43 až 45) (italské orgány pouze tvrdily, že posunutí platby musí být uvažováno samostatně, tj. bez přihlédnutí k jeho dopadu na rozhodnutí 2003/530/ES, a lze jej považovat za režim *de minimis*). Komise tedy nemůže vyvrátit pochybnosti vyjádřené již při zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy.

(58) Neslučitelné podpory se souvisejícími úroky musí být navráceny příslušnými příjemci, tj. těmi, kdo skutečně využili posunutí dotčené platby,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Posunutí platby splátky dávek na mléko splatné ke dni 31. prosince 2010 doplněné jako odstavec 12k do článku 1

vládního dekretu č. 225 ze dne 29. prosince 2010 zákonem č. 10/2011 a protiprávně uplatněné Itálií v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

2. Podpora vyplývající z nedodržení podmínek stanovených v rozhodnutí 2003/530/ES daná posunutím platby podle článku 1, kterou Itálie uplatnila protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Itálie je povinna zajistit navrácení neslučitelných podpor podle čl. 1 odst. 1 a 2 od příslušných příjemců, kteří využili posunutí platby podle čl. 1 odst. 1.

2. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny za období od data, kdy byly dány příjemcům k dispozici, do data jejich skutečného navrácení.

3. Úroky se vypočtou jako složený úrok v souladu s kapitoulou V nařízení (ES) č. 794/2004.

4. Navrácení, které se týká pouze těch, kdo skutečně využili posunutí platby podle článku 1, a jimž se tedy dostalo podpory podle článku 2, musí zahrnovat tyto prvky:

a) úroky spojené s posunutím platby splátky dávky, která byla splatná ke dni 31. prosince 2010, zvýšené o úroky z prodlení vzniklé do data skutečného navrácení;

b) vzniklé úroky z ročních splátek, které byly splatné ke dni 31. prosince 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 a 2009 (jistina těchto ročních splátek byla uhrazena předtím, než posunutí platby vedlo k porušení rozhodnutí Rady), zvýšené o úroky z prodlení vzniklé do data skutečného navrácení;

c) vzniklé úroky z ročních splátek, které byly splatné ke dni 31. prosince 2011 a 2012 (žádná informace neprokazuje, že jistina nebyla ve lhůtě splatnosti uhrazena), zvýšené o úroky z prodlení vzniklé do data skutečného navrácení;

d) jistina a úroky spojené s ročními splátkami, které jsou splatné ke dni 31. prosince 2013, 2014, 2015, 2016 a 2017, což je poslední datum splátkového kalendáře zavedeného rozhodnutím Rady.

5. Jednotlivé podpory poskytnuté v rámci režimu podle článku 1 nepředstavují státní podpory, pokud v okamžiku jejich poskytnutí splňují podmínky stanovené nařízením přijatým podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98 platného v okamžiku poskytnutí podpor.

Článek 3

1. Navrácení podpor uvedené v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.

2. Itálie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Itálie Komisi tyto informace:

- a) seznam příjemců, kteří obdrželi podpory v rámci režimů podpor podle článku 1, a celkovou částku podpor obdrželých každým z nich v rámci daného režimu;
- b) celkovou částku (jistina a úroky), kterou musí navrátit každý z příjemců, jenž obdržel podpory, na které se nevztahuje pravidlo *de minimis*;

c) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;

d) doklady prokazující, že příjemcům již bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Itálie bude Komisi informovat o vývoji vnitrostátních opatření přijatých s cílem provést toto rozhodnutí až do úplného navrácení podpor poskytnutých v rámci režimů uvedených v článku 1. Na žádost Komise Itálie neprodleně předloží informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace o částkách podpory a úroků, které již příjemci navrátili.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 17. července 2013.

Za Komisi

Dacian CIOLOȘ

člen Komise